

Behrſaines Ūdeņu ritmi

1990. gada novembris

PAGASTĀ UN KOLHOZĀ

No darba mūsu saimniecībā atbrivots arī Ivars Sveicars, kā arī Jaunzēmēles dzīvojošā Ozolu-Ozoliņu ģimene. Ilgāku laiku pagasta centrā uz kino afišas dēja vareja lasīt sludinājumu, ka (filmu vieta?) Ozolu-Ozoliņu ģimene pārdošo meīnu govi un visus pārējos savus melnos maijlopus. Bet, lai no Bērzaines aizietu, Ozolu-Ozoliņu saimniecībā viss pirms kopsaimniecības jāsamaksā kriela naudas summa par transporta izdevumiem viņu lēdzīvēs varvadāsanai. Vairāk arī tāpēc radusies vajadzība steidzīgi pārdot govi?

Valde iekšā kopsapulcei par mūsu saimniecības pilnītiesēgiem locekļiem uztņemt būsrādniekiem Ivanu Gōču un Kūženu fermas teķkopēju Intu Egliņi. Vēlēšanos kolhozā iestāties ietekši arī lokopējs Uldis Ārgalis. Tikai par to, ka kolhozniekiem ir čakli jastrādā, U. Ārgalis bija aizmirsīs. Valdes locekļi atzina, ka darba neiešanas gadījumā U. Ārgalim palūgs vispār doties prom no Bērzaines, nevis uztņems kolhozā par biedru.

Dienesta laiks pietuvojies Kasparam Leimanim un Jānim Zākim. Nolemts lūgt atlauju no alternatīvās dienesta komisijas abiem puišiem atlaut dienēt Bērzainē.

Galavārds par kartupeļiem un bietēm

Novākta arī rušināmkultūru rāza, tādēļ pienācis laiks atskaitīties uz tiem razosanas rādītajiem, kādi šogad sasniegti kartupeļu un lopbarības sakņu audzēšanā.

Pavasari iestādījām kartupeļus 120 hektāru lielā platībā. Sogad atteicāmies ne iepriekšējas vagu izdzīšanas un stadiņu bumbulīšu līdzēna laukā. Tāpat kā iepriekšējā gadā, arī šogad 54 hektāros kartupeļus laukā pie Priedēm iestādījām dobēs. Parastās vagas kartupeļi auga Tumšos un Stendēs. Kartupeļu stādītāji bija Ārkādis Burcevs, Vidas Kudrjašovs un Dmitrijs Kirilovičs, bet stādījumu kopšanas darbi visu vasaru bija Ārkādija Burceva un Marijas Vorfolomejas padarbars. Kartupeļu lauki sazāloja visai giliti. Ipass prieks par stadiņumu bija Tumšu kalnā koptam tīrumam. Tur auga jauna, nematošs izturīgo ūķirne «Skaidra».

Pēc tam nāca jūlijā lietus periods ar savāni nelaimēm. Sākās pastiprināta kartupeļu lākstu pūšana. Lākstu pūvi centās apkārot arī rājona Agrokīmijas mehanizatoru brigāde. Kartupeļu miglojam trīs reizes, bet augustā tāpat visi kartupeļu lāksti biji nopuvuši.

Pirmais kartupeļu vagu novācām jau 20. augustā. Ateicējāmies, ka iepriekšējā gadā dobes audzēto kartupeļu rāza bija par 40 centnešiem lielāka nekā parastās vagas augušie bumbuli, un arī šogad kērāmies klat dobēm ar domām, ka panākumi neizpaliks. Bez tam dobes tika izveidotas vienā no labākajiem kolhoza tīrumiem. Izauģis kartupeļu daudzums mūs vienkārši šokēja, faktiski visā 54 hektāru platībā dobes nekā nebija ko vākt. Zem katra cera nebija vairāk par diviem vai trīs kartupeļiem. Rāza izauga «trīsmēģīga». Pašlaik garšīgajiem kartupeļiem — «Agriem dzelzteniem» — tika 8 tonnas no hektāra, bet «Laimdotai» 9 tonnas. Dobēs iestādījām arī nematošs izturīgo ūķirni «Dīmant» un novācām tikai skelas tiesu.

No Bērzaines gribēja aiziet abi jaunie puiši traktoriņi Alvis Ragaišs un Atis Paparde. Viņiem galva sagrozīta ar kooperatīvu labumiem. Valde nolēma abus zēnus no darba neatbrīvot jeb arī, aiziešanas gadījumā, pirms atvadu sveicēna Bērzainei kolhoza kasē prasīt atmakstā māciņu laikā izmaksāto stipendijas summu.

Ari Jānis Kukians un Mihails Kirilovičs izteikšu vēlēšanos mācīties par traktorištem Virķenos. Valde atzina, ka Mihailu Kiriloviču uz kursiem sūtīt nav nekādas nozīmes, jo Mīsa lāpāt strādā nevienu darbu negrib, ir joti pavirši. Vienlaicīgi tika izteiktā izbrīns par to, kādēļ tik čakliem kolhozniekiem pie mums Bērzainē ir izaugusi slīki un pavirši dēli. Sajos gadījumos domāja par Dmitriju Kiriloviču un Sofiju Kukjāni.

Mūsu pagasta klubam ir jaunā vadītāja. Kultūras dzīvi organizēt uzņemusies Andra Krolle. Iepriekšējais klubas saimnieks Ints Stavers no darba atbrivots par nestrādāšanu. Pagasta laudis! Nepamatiet arī Andas darbošanos bez palīdzības un bez ievēribas.

Kur mēs tagad dzivojam — pagastā vai ciemā, Bērzanei vai Jaunburtniekos? Šādi un līdzīgi jautājumi izskani no bērzainiešu mutēm. Izpildkomitejā saņemts jauns ziņojums ar mazo republikas ģerboni vidi un pilnīgi skaidru uzrakstu gar zīmoga malām — Vārmieras rajona Bērzaines pagasta izpildkomiteja. Lai tagad visiem ir skaidrs, ka mūsu rajona vairs nav ne Bērzaines ciema, ne Jaunburtnieku pagasta, bet mēs visi dzivojam Bērzaines pagastā. Tādu agrākā ciema nosaukumu izvēlējās mūsu pagasta deputāti.

Loti neapmireinās ar kartupeļu novāšanas kvalitāti bija mehanizators Olgerts Gulbis.

O. Gulbis: Stendes tīrumā pretīm Stendes majas saimnieces zemei kartupeļu kombainieri tikai nobrauksi pa vago virsu un visus kartupeļus atstājusi zemē nepacetus. Kad tur vāca kartupeļus, arī lietus nelija, bet kombainieri vienlaikā strādāja pavirši.

A. Kangara piebilde: Kopsapulces laikā gribētos dzīdēt, lai kombainieri paši pasaka, kuram vīpus vajadzētu kontroliet kā mazus bērnu un par palaidnībām likt stāvet kāktā.

Kas tad izauga citos laukos un vagas? Ari «Stendēs», vācot rāzu, nebija par ko priečaties. Tur «Laimdotas» devumy 11 tonnu lielumā no katru apstādītā plātības hektāra. Otra lauka pie «Ergotu» mājām bijām iestādījusi no «Zelta dravas» iepirkto «Sulev» ūķirni. Ari šīs ūķirnes ražiba nebija lielāka par «Laimdotas» devumu. Agrāk daudzi gudrie mani macīja, ka kartupeļi jāstādīta pēc iepriekšējās agrāk. Sogad abus piemērotus laukus apstādījām līdz 15. maijam un lūk, rezultāts — videjā ražā 97 centneri no hektāra. Vietā būtu atgādināt, ka pavasari mēs uz karu kērāmējām iestādām 50 centnerus.

Trešo kartupeļu lauku stādījām pēc 23. maija, labi iesīlūšā zemītē, iau pēc vasaras salnām. Divu hektāru platībā «Skaidra» deva 300 centneru lielu razu un «Sulev» — 160 centnerus. Videjā no šī lauka ieguvām 170 centnerus kartupeļu. Videjā kartupeļu ražā Bērzainē šogad ir 115 centneri no hektāra, jo no 120 hektāru plātības ir iegūti 1380 tonnas. Loti lieli ir rāzas zudumi. Pēc kombaina un skolnīku darba neuzslasītas patīk 100 tonnas kartupeļu. Puse zemē patīkko tonni ir smago darba apstākļu rezultāts, bet otrs puse gulstas uz vācuši sirsaspīzīnas, kaut arī ir pieņemts uzskaitīt, ka karupeļus mēs esam novākuši. Pēc mēnesi ilgām lietus dienām jau bijām atmetuši visas cerības, ka kādreiz izdots kartupeļu plātības pievekti.

Parasti tika pārnesti arī tas, kā stādam sliktu, sapuvušu kartupeļu sēku. Sajā pavasari mums kartupeļu pietītā, stādījām tiešām labus kartupeļus un rezultātā tāpat nebija.

Pie mums valda uzskaits, ka jūlijā kartupeļu kopšanas darbi ar saimniecības tehniku ir jābedz, bet es domāju, ka tikai tad galvenie darbi ir jāsāk. Galvenais vairāk nekā zemām rāzām nav ne vēlā stādīšana, ne vaga izmēri vai forma, bet gan lākstu puve. Ja mēs paļaušim tikai uz Agrokīmijas palīdzību, nevis uz saviem spēkiem, tad

18. — LATVIJAS GADADIENA NOVEMBRIS

Es dziedāšu par Tevi, Tēvu zeme,
Par tavām druvām vecā līdumā,
Un kad jau paguršu zem dzives
nastas,
Tad atdusēšos tavā atmata.

Es dziedāšu par zaļo eglainīti,
Kur tīkla pelēkos auž zirnekli,
Kur agrā rīta kuplās smilgas brādā
Ar kailām kājām ganīnī —
bārenīts.

Es dziedāšu par balto birztalīti,
Kur rudens lapas dzeltainītes birst.

Un birstot zvana klusu
svētvakarū
Tiem ziedēm vēliniem, kas salnā
mirst.

Es dziedāšu par teku nomīdīto
No tēviem liepu lūku apavā,
Kur vaidot māte gaitās
stāgajusī
Un Dievu pielūgusi baznīcā.

Es dziedāšu par Tevi, Tēvu zeme,
Par tavām druvām vecā līdumā,
Līdz dusēšu reiz klaus
smiltainītē,
Tur, tāvā piedulāju pakrēslā.

Mazi Bērziņi, un ne tikai

Velc, pelite, saldu miegu
Mazajam bērniņam;
Savilkusi saldu miegu,
Guli pati pagalvi.

Ar pirmā bērniņa — meitas Elinas Bērziņas piedzimšanu svinēm mūsu saimniecības ūķeri Viesturu Bērziņu un Vārmieras slimnicas maserī Andu Bērziņu.

Elinas dzimšanas diena ir 10. oktobrī.

Pienāca 18. septembrī un traktoriņa Ulda Bērziņa un viņu sievīnas klubā vadītājas Ineses Bērziņas ģimenē piedzīma piektais mazulis. Trīs māsiņiņi un viens brālītis tagad var priečaties par vēl vienītētiņi, jo ir piedzīmusi Liga Bērziņa.

Div' rīzites māmūlija
Dēlus šūpoj' rociņās;
Nu māmīpa godu taisa
Trešajam dēliņam.

Priečājamies kopā ar mūsu kopsaimniecības mehanizatoru Aivaru Brodu un meža tehniku — apzajumotāju, mūsu pagasta deputātu padomes prieķssēdētāju Ludmilu Brodu, jo 9. oktobrī viņu ģimenē piedzīma trešais dēls. Lai mazajam Artūram daudz saulainu dienī!

Trīs bērni tagad jāaprūpē un labestībā jāizaudzina ar elektrīkiem Egiļam Krollim un lopkopējai Dacei Krollei, jo 2. oktobrī savu mūža kamoliņu sāka ritināt Mārtiņš Krollis.

APSVEICAM!

Skrej, biliņe, tai zemē,
Kur ziedēja rožu krūms.
Aiznes manus miljus vārdus,
Rožu krūmu kopejai.

Pusgadsimta jubilejā sirsniņi sveicam mūsu pagasta ilggadējo izpildkomitejas priekšsēdētāju Viju Auniņu. Uz savu skaisto jubileju Viju Auniņa atskaitījās 15. novembrī.

Brašā soli pa dzīves ceļu ejot, savu 80 gadu jubileju sagaida Leons Kibījūnas. Stipru veselību un ilgus mūža gadus, jums, vecātējp, arī turpmāk!

Darbs nav zākis...

Kurinātājs Eriks Bērziņš svīneja algas dienu un divas dienas darbā nenāca. E. Bērziņš pats atzīnas, ka bijis tik joti piederējis, ka vairs nav varējis pieejeties.

Nedēļu darbā nenāca arī traktori Aigars Kukjānis. Viņš noplēnīja rājēnu. Valdes sēde runāja par to, vai atlūt Kukjāniem strādāt uz traktora, jeb arī viņš jāpārceļ mazak kvalificēta darba.

Tāpat arī Aigara darba biedrs Juris Gulbis vairākās dienas bija pazudis. Nekur nebija atrodams arī Jura traktors. Tagad J. Gulbim saimniecībai jāsamašķā arī sāda naudu par traktoru patvēru izmantošanu.

Abiem tēhnikas viriemi bija uzticēti svarīgās rūpniecības dienās — nokopto lauku uzrāsana. Katrs neuzarta hektārs tācu atkal nākošajā gada samazinās augkopības kultūru ražu. Nā. A. Kukjāni, ne J. Gulbi tādas bēdas neuztrauc.

* * *

Vēl oktobra beigās daudzos labības laukos rēgojās salmu vāli. Tos vajadzēja sasmalcināt, lai tirūmu varetu uzvert, bet mehanizatorus Vilis Ragainis, kuram šis udevums tika uzticēts, vairākas dienas dzera spabiti, tamēdēļ darba nakt un kārtīgi strādāt aizmirsna. Arī viņš nolēmēs rājēnu.

* * *

Darbu kavēja fermu mehanizācijas brigāde strādājošais metinātājs Anatolijs Sočenko. A. Sočenko samēris rājēnu.

Ari metinātājs Sandris Melgalis pats sevi noteica darba laiku un izvelejas brīvdienas. Diemžēl par S. Melgalu nodomu valoties neko ieprēķi nezināja darbmīcas vadītājs Gaidis Dokis un Sandra darba kolēģis A. Jandāls.

Andris Jandals tikai neapmierināti varēja iestaukties: — Kāpēc Melgalis var nākt darbā kad grib un iet mājās, kad vairs nepatik strādāt, bet man katra minūte tiek uzskaitīta un, kad vajadzētu pēc metināšanas, tūlīn pat uz māju arī brīvdienas skrien pakal?» Atlik iekāpībāt, ka abiem metinātājiem jāmet pie malas savi personīgie konflikti un jāsteeras, ka darbu nevar kavēt ne Sandris, ne arī Andris.

Piecsimt rubļu vasarā

Ražas svētki Jaunburtnieku skolā 26. oktobri biji svētki ne tikai mazajiem kopsaimniecības palīgiem, bet visiem «Bērzaines» zemes kopējiem. Tieši šajā dienā tika novāktas pēdējas kartupeļu vagas, ieziemētas pēdējas biešu tonnas.

Ar apsvērumu vārdiem skolēnum uzrunāja Aivars Kangars. Viņš uz skolu bija atvedis divdesmit dažādas pliemīgas veltes, kas tika pašnegas cāklākajām vasaras un rudens darbā darītājiem. Sevišķi atzinību izpelnījās 9. klasses skolniecīte Tatjana Soloveiko, kas vasaļā kohozā bija nostrādājusi 70 dienas, kopjot teliņus Centra fermā un noplēnījusi gandrīz 500 rubļus. Tāpat tika cīldināti arī citu klasu īstervācības darbs. Par cīfroga septītnieku tika atzīts Aivars Kirilovs, 6. klasē vasaļas darbi vislabāk veikušies Eināram Burcevam, bet 5. klasē — Janim Skirmantam.

* * *

Slimi vai neaudzināti?

Kāmēr otrs klasses bērni skolā godīgi mācījās, divi viņu klasses biedri — Jānis Lācis un Jānis Laans — nolēma uz skolu neiet. Par izpriezi tika izvēlēta dzīvnieku spīdzīnāšana. Lūk, ko Aivaram Kangaram stāstīja galvenais vaimnieks Jānis Laans:

— Kad nebija ko darīt, aizgājam uz centra fermu. No mums kāki nobījās un tad mēs nolēmām viņus nokert. Kad viens bija ciet, tad jenesam to kūti pie govinā un abi ar otru Jāni spādījām kākēnu ar kājām, līdz viņš bija beigt. Pēc tam gājām meklēt citus kākus. Nogērām vēl vienu. Es paņēmu no fermas skāpīšas kaut kādu aerosolu un pūtu kākēnu viršu. Pēc tam sameklējām stiklus un sviedām kākēniem ar tiem. Grībejām apliet kākus ar melasi, atgriezām mucai kranu, bet melase neleccēja. Pēc tam Maigas tante visu izstāstīja manai mammai. Mammā sameklēja kaut kādu gumijas šķūnēti un sāka mani pērt. Tagad es vienīši, vienīši apsolos, ka dzīvnieku vairs nekad nemocišu.

Skīt, nav jābūt medījim, lai secinātu, ka puiseņi psihiskais stāvoklis nav normas robežas. Gandrīz vajās tāda vecuma mazulis kākītī drīzāk apmīlos, nevis nīclī-

nes... Puiķi ir sodīti. Bet ar sodu jau nebeidzas audzināšana. Abu zēnu vecāki droši vien iebildis, ka viņi jau nav mācījuši, ka dzīvnieku vajadzētu mocīt. Bet vairi ir piekotīgi stāstīti, kā lopīši jāmīti un jāsaudzēti. Notikusī apliecinā, ka tas gūmēns nav izdarīts kā nākas.

Pie pārkāpumiem novēd diķiedzību un klaidoņu. Jānim Laanam neiesāna uz skolu bija kļuvusi par iekšējās valasprieku. Kādēzītītēm kārēm sētu sūtīt uz interātskolu. Pēc tam Bērzaines bērnudārzskolas vadība pieņēma līoti cilvečīgu lēmumu — jaut Jānim turpināt mācīties teptā Bērzaine, māmīgas un pagasta jauzū acu priekšā. Diemžēl līdz te aprakstītām, nepatikamajam notikumam Editei Laanei neizdevās nodrošināt, ka dēls katru dienu būtu skolā. Bet tas ir jādzīra. Jānoskaidro ari tas, vāi tiekšķēm uz dzīvnieku mocišanu, asinsķāri ir tikai neaudzinātā. Ja tā ir slimība, sekas var būt vēl daudz bēdīgākas.

Centra fermā strādājošajiem ir priekši par Jāņa brāli Urmasu. Sis Sestās klasses audzēknis ar prieku slauc govis un baro mazos teliņus. Varbūt tieši vecākās brālīs var uz labiem darbiem ieteiktāt jaunāko?

Galavārds par kartupeļiem un bietēm

(Turpinājums no 1. lpp.)
viņoties mums nebija iespējams. Tomēr mūsu pašu skolēni pat mācību laikā sestdiennā un svētdienās nāca palīga saimniecībai vākt rāzu. Es gribētu, lai valde tomēr kā pienakas izvērtētu skolu sniegto palīdzību tad, kad vajadzētu pēt par naudas pārskaitīšanu šīm mācību iestādēm. Lai tādāt «varoņus» atbalsta. «Kauguriņi» vai «Matiņi», uz kuriemi šogad nezinākētā tāti sūtīti galvenie palīspēki.

Nākošajā gādā mēs kartupeļus stādināsim 100 hektāru platībā. Pilnīgi atteiksimies no dobēm. Saimniecībās, kur kartupeļi padodas, tos stāda uz lidzīnu lauku, pēc iestādēšanas uzberot vagas. Ari mēs tā darīsim. Tagad tikai jāsaglabāt labs stādāmas materials, bet par to varēsim pārīcīnāties pavasarī.

Otra svarīgākā kultūra, kas vēl rudenī parāda savu devumu, ir puscukurbieties. Sakņu raža mums šogad izauga aizvadītā gada līmeni, levgāvā 450 centnerus no hektāra. Nek tā labi biešu rāza izauga «Ceripos», 365 centneru lielumā. Lauku apkopas tālcinekli no Ukrainas. Vairāk savā starpā plēsās nekā strādāja. Beigās vēl viens ori apzaga un darbu nedeparādījusi sīzēbā atpakaļ uz Ļvovu.

Ari Zilūžos nebija sevišķi izcela rāza. Lauku savā aptīpē pēmā otra ukrainu brigāde, vienīm pēc bērzainešiem labi zināmās Annas Vasiljevnas Mocepenas (no Aizkarpatiem) vadībā. Zilūžos kātrs hektārs deva 426 centneru lielu rāzu.

Kā-jau vasarā to varēja paredzēt, pāri dižakā sakņu lauki bija kultūrīši un Santos. Tur strādāja

skolnieki un izaudzēja 12 hektāru platībā 1000 tonnas sakņu, sasniedzot 526 centuru lielu rāzu. Skaidrs, ka arī nākamajā gādā neiztiksšķēmētēm bērniem palīdzības.

Bietes pāravaras tāpat sēsim 50 hektāru platībā. Soreiz Priedes laukā, tur, kur sāgodā neveiksmīgās dobes arī kartupeļi. Jācer, ka bietēm šīs laukas bālati patiks. Jaunburtnieku skolai vairs nākošā gādā neorganizēsim LOTOS vienību, bet aicināsim bērnu veikt savu biešu vagu divreizējā kaplēšanu, samaksājot 500 rubļus par hektāru. Tas mums atmaksāsies, jo vairs netērēsim naudu bērnu edināšanai ar tadiem ēdiem, korus viņi tāpat nenoēdo, un nemaksāsim arī skolotājai vairs algu, jo no viņiem uz lauka tāpat nav praktiska labuma. No Valmieras 1. vidusskolas aicināsim divas vienības — vienu jūnijā un otru jūlijā, bet ar lielākiem Valmieras bērniem sēlsgāmā tādu pat līgumā, ka ar Jaunburtnieku skolēniem. Tāpat neiztiksšķēmētēm bez ārzemnieku palīdzības. Jādomā tikai, kur lai nēm labu Ukrainas brigādi.

Mēs, augkopības speciālisti, nekādi nevarām iztikt bez inženieru palīdzības.

Vienīm Joti atsaucīgs un spējīgs noverēt jebkurā tehnisko klūmi, bija galvenais inženieris Jānis Bundulis. Mazāku palīdzību sanēmām no citiem inženieriem.

Ar biešu un kartupeļu izrakšanu no zemes jau vēl nebeidzas rāzas novākšana. Kartupeļu vajadzēja arī šķirot un pārdot valstij. Šķirojāt apkopot labi iemācījies Māgonis Ragainis. Lielis darbs ir kartupeļu sēklas un biešu ieziemēšana. To pārveica citi vecmeistari — Edgars Kokucs un Alberts Dukovskis, kā arī Jānis un Biruta Priediši.

Kvalitatīvi novākt bietes J. Bergam palīdzēja arī Aivars Brods un Jānis Slaidiņš. Sī trijotne strādāja ar pāškontroles tiesībām, man par viņu veikumu nevajadzēja uztraukties un nervozēt.

AVARS KANGARS

Lopkopības produkcijas ražošana deviņas mēnešos.

	Gada plāns	Izpilde	%
Piena kopieguve (cnt)	22400	15317	65,5
Kopējais dzīvvara pieaugums (cnt)	5330	2830	53,1
t. sk. liellopi cūkas	2400	1507	62,8
'aitas	2800	1250	44,6
Realizēts piens valstij (cnt)	130	73	56,2
t. sk. saimniecības ind. sektors	29000	19882	68,6
ind. sektors	24200	15251	63,0
Realizēta gāja valstij (cnt)	4800	4630	96,5
t. sk. saimniecība ind. sektors	5350	3107	58,1
ind. sektors	4650	2597	55,8
	700	510	72,9

AK, GANI, GANI...

No lopkopības rezultātu tabulām redzam, ka šai nozarē 1990. gadā gājām neveicīgas. Ražošanas plāni izpildīti par 66 procentiem pieņem un par 53 procentiem gaļai. No vienās gājās izslaukti par 421 kg mazāk nekā pērn uz 1. oktobri.

Piena ražošanā vislielākā izslaukumu panākās vasarā, ganību periodā. Sovās gāji strādājās arī Zemēlēs par slaučējām strādā M. Elmere un S. Medne, jo S. Janele slimību un pāslālikā nestrādā, bet N. Ivanova pēc mums labi zināma nelaimēs gadījuma izgāja no saimniecības. Pāslālikā Zemēlēs kājas grūti, bet tas diemžēl neizsledz arī disciplīnas pārkāpumus. Gadās, ka S. Medne pusstundu pirms slaušanas atsakās no darba, atzībīnoties ar bērna slimību. Istenībā tā pat laikā salucejā iemet sivo.

Tā no sūkumiem veidojas lielie minusi rezultātu tabulās. GALAS RAZOSANU — jaunlopu un cūkējēju darba rezultātus — stipri ieteikmēja gan spēkbarības samazināšana, gan arī tas, ka vasaras periodā, beidzoties zaļbarības pārīcīgām plāvumam, nav attālums pārīcīgām neizdevējām.

Te nu izvedojušas burvju loka kontūras. Gāji kārtīgi negana, jo maz nopelnī, bet vairāk nevelpītīm nevar, jo neizganītās lops doda maz plēna. Jāsaprot, ka govju gājīšanā bāta. Bet tās ir jādzīra. Jānoskaidro ari tās, vāi tiekšķēm uz dzīvnieku mocišanu, asinsķāri ir tikai neaudzinātā. Ja tā ir slimība, sekas var būt vēl daudz bēdīgākas.

Centra fermā strādājošajiem ir priekši par Jāņa brāli Urmasu. Sis Sestās klasses audzēknis ar prieku slauc govis un baro mazos teliņus. Varbūt tieši vecākās brālīs var uz labiem darbiem ieteiktāt jaunāko?

Biezī vien grēkoja ūdens vedējs. Gan mucas apliekos netika laikus

KO LIKSIM SILĒS?

Kāj ziemā un lopu ziemīšanas sezona. Kājā ziemā gādājām mūsu kopsaimniecības fermās? Tas tika spiests valdes sēde. Pēc prieķēdējāta runāja iecirkņa pēcīnieks Kārlis Tiss, galvenā agronomieka Ragaīne un galvenā zootehnike Helga Diura.

Roberts Bernis: — Mūsu ganām-pulkus pierādītēm pie spēkbarības un nemaz citādi vairs nespēj rāzot produkciju. Kā nav miltu, tā nav arī piena un dzīvvara pieaugums. Agrāk varējām dot uz katru plēnu lītru 300 gramus spēkbarības, tagad šī norma būs jāsamazina līdz 150 gramiem, jo vairs no valsts nekādos lielos spēkbarības daudzumus nespēsim. Cūkējēji arī cūkas gribētēm kārēm arī spēkbarību un ūdeni. Mums jāpārskata lopu struktūra. Cūku-skaita jāsamazina apmēram par 1000. Jātūr tās mājlopu, cūkējēm pārādītēm.

Kārlis Tiss: — Ir cilvēki, kas domā, ka vāsara noligota. Kukurūžu vasarā nobarojām zaļbarībā, jo saimniecībā nebija mehānismu, ar kuriem varētu labi nopļaut attālus. Tādējādi, arī spēkbarības kukurūžu nevarēja tādi labi kārtotie labi. Vāsara lopu vādi užvedēti, strādādamas sešas stundas dienā. Tā vienāk — ja uztūpēt vējš, tad traktors sabruk.

Bet nobeigumā gribu piemērt cilvēkus, kuri atsīkstēs pret tehniku ir pilnīgi pretejēji. Jo galvena pārīcīgā laikam gan pieņēmas biešu kombaina vadītājam Jānim Bergam. Jānis ir apvēlēts arī labā tehnika. Vāsara lopu vādi užvedēti, strādādamas sešas stundas dienā. Tā vienāk — ja uztūpēt vējš, tad traktors sabruk.

Kārlis Tiss: — Ir cilvēki, kuri domā, ka vāsara noligota. Kukurūžu vasarā nobarojām zaļbarībā, jo saimniecībā nebija mehānismu, ar kuriem varētu labi nopļaut attālus. Tādējādi, arī spēkbarības kukurūžu nevarēja tādi labi kārtotie labi. Vāsara lopu vādi užvedēti, strādādamas sešas stundas dienā. Tā vienāk — ja uztūpēt vējš, tad traktors sabruk.

Kārlis Tiss: — Ir cilvēki, kuri domā, ka vāsara noligota. Kukurūžu vasarā nobarojām zaļbarībā, jo saimniecībā nebija mehānismu, ar kuriem varētu labi nopļaut attālus. Tādējādi, arī spēkbarības kukurūžu nevarēja tādi labi kārtotie labi. Vāsara lopu vādi užvedēti, strādādamas sešas stundas dienā. Tā vienāk — ja uztūpēt vējš, tad traktors sabruk.

Kārlis Tiss: — Ir cilvēki, kuri domā, ka vāsara noligota. Kukurūžu vasarā nobarojām zaļbarībā, jo saimniecībā nebija mehānismu, ar kuriem varētu labi nopļaut attālus. Tādējādi, arī spēkbarības kukurūžu nevarēja tādi labi kārtotie labi. Vāsara lopu vādi užvedēti, strādādamas sešas stundas dienā. Tā vienāk — ja uztūpēt vējš, tad traktors sabruk.

Kārlis Tiss: — Ir cilvēki, kuri domā, ka vāsara noligota. Kukurūžu vasarā nobarojām zaļbarībā, jo saimniecībā nebija mehānismu, ar kuriem varētu labi nopļaut attālus. Tādējādi, arī spēkbarības kukurūžu nevarēja tādi labi kārtotie labi. Vāsara lopu vādi užvedēti, strādādamas sešas stundas dienā. Tā vienāk — ja uztūpēt vējš, tad traktors sabruk.

Kārlis Tiss: — Ir cilvēki, kuri domā, ka vāsara noligota. Kukurūžu vasarā nobarojām zaļbarībā, jo saimniecībā nebija mehānismu, ar kuriem varētu labi nopļaut attālus. Tādējādi, arī spēkbarības kukurūžu nevarēja tādi labi kārtotie labi. Vāsara lopu vādi užvedēti, strādādamas sešas stundas dienā. Tā vienāk — ja uztūpēt vējš, tad traktors sabruk.

Kārlis Tiss: — Ir cilvēki, kuri domā, ka vāsara noligota. Kukurūžu vasarā nobarojām zaļbarībā, jo saimniecībā nebija mehānismu, ar kuriem varētu labi nopļaut attālus. Tādējādi, arī spēkbarības kukurūžu nevarēja tādi labi kārtotie labi. Vāsara lopu vādi užvedēti, strādādamas sešas stundas dienā. Tā vienāk — ja uztūpēt vējš, tad traktors sabruk.

Kārlis Tiss: — Ir cilvēki, kuri domā, ka vāsara noligota. Kukurūžu vasarā nobarojām zaļbarībā, jo saimniecībā nebija mehānismu, ar kuriem varētu labi nopļaut attālus. Tādējādi, arī spēkbarības kukurūžu nevarēja tādi labi kārtotie labi. Vāsara lopu vādi užvedēti, strādādamas sešas stundas dienā. Tā vienāk — ja uztūpēt vējš, tad traktors sabruk.

Kārlis Tiss: — Ir cilvēki, kuri domā, ka vāsara noligota. Kukurūžu vasarā nobarojām zaļbarībā, jo saimniecībā nebija mehānismu, ar kuriem varētu labi nopļaut attālus. Tādējādi, arī spēkbarības kukurūžu nevarēja tādi labi kārtotie labi. Vāsara lopu vādi užvedēti, strādādamas sešas stundas dienā. Tā vienāk — ja uztūpēt vējš, tad traktors sabruk.